

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.095/2023/9.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sándor Elek ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a dr. Nagy Zita ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen – fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. november 9. napján kelt 26.P.20.117/2022/13. számú ítélete ellen az alperes 14. és 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes javára járó elsőfokú perköltség összegét 300.000 (Háromszázezer) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (Tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (Hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 83.200 (Nyolcvanháromezer-kétszáz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes az alperesnek tagszervezete, az alperes Országos Sportági Szakszövetség. Az alperes 2021. július 27-re rendkívüli közgyűlést, augusztus 1-jére megismételt közgyűlést hívott össze. A közgyűlésen jelen levő tagok többsége a napirendet nem szavazta meg, a felperes nevében eljáró meghatalmazott „nem támogatom” szavazatot

adott le. A közgyűlés levezető elnöke – egyben alperesi törvényes képviselő – tevékenységét a jelenlévő tagszervezetek képviselői kifogásolták, füttyögéssel, tapssal, bekiabálással adtak hangot ellenvéleményüknek. Az alperes fegyelmi bizottsága 12-25-17/2021. iktatószámú elsőfokú határozatában az alperes fegyelmi szabályzatának (a továbbiakban FSz.) 4. § (3) bekezdés d) pontja, továbbá 4. § (4) bekezdés c) és d) pontja szerinti fegyelmi vétségek elkövetése miatt a felperest 300.000 forint pénzbüntetéssel sújtotta, majd a másodfokú Fegyelmi Tanács 12-25-23/2021. számú fegyelmi határozatával az elsőfokú határozatot annyiban változtatta meg, hogy a pénzbüntetést 150.000 forintra mérsékelte.

[2] A felperes a másodfokú határozat 2021. december 23.-i kézhezvételét követően 2022. január 10-én előterjesztett keresetében a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Stv.) 14. § (2) bekezdése alapján kérte a másodfokú fegyelmi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, valamint az alperes perköltségben való marasztalását, továbbá az alperes határozata végrehajtásának felfüggesztését a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:36. § (4) bekezdése alapján.

[3] Hivatkozása szerint a FSz. 4. § (4) bekezdés c) pontjában írt fegyelmi vétség nem valósult meg, mert a Ptk. 3:72. §-a alapján a felperes jogosult volt a közgyűlésen részt venni és szavazati jogát gyakorolni, a felperes így nem veszélyeztette az alperes céljának megvalósítását, tevékenységét, a sportág megítélését azzal, hogy nem szavazta meg a megismételt közgyűlésen a napirendet. Önmagában a szavazati jog gyakorlása nem veszélyeztetheti az alperes céljainak megvalósítását, hiszen a napirend el nem fogadása nem a felperes egyetlen szavazatán múlt, hanem a 206 tagszervezet többségi szavazata döntött.

[4] A fegyelmi határozat 4. § (4) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétség megvalósulását is vitatta, mert az alapszabály módosítása bejelentésének elmulasztásával az nem valósul meg: egyrészt a fegyelmi vétség egy év alatt elévül, másrészt az alapszabály tartalma a közhiteles nyilvántartásban ellenőrizhető, harmadrészt pedig – amellet, hogy a rendelkező rész megjelöli a 4. § (4) d) pontját -, az indokolás e tekintetben a felmentést megalapozó érvelést tartalmaz.

[5] További hivatkozása szerint a 4. § (3) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétség nem valósult meg, ugyanis a felperes képviseletében eljáró meghatalmazott magatartása nem sértette a Fegyelmi Szabályzatot.

[6] Az alperes alaki védekezésében az eljárás megszüntetését kérte, mert álláspontja szerint a keresetlevél a Pp. 170-171. §§-a szerint hiányos, ugyanezen okból érdemben a kereset elutasítását is kérte, valamint a felperes perköltségben való marasztalását.

[7] Arra hivatkozott, hogy amennyiben az Stv. 14. § (2) bekezdése alkalmazásának helye van, a kereset nem tartalmazta, hogy mely jogszabályt sértette meg az alperes

határozata, ennek hiányában a kereset érdemben nem bírálható el. Azzal is érvelt, hogy a nem támogató szavazattal a felperes veszélyeztette az alperes céljainak megvalósítását. Harmadik alkalommal került sor a közgyűlés összehívására, ahol csak a megismételt közgyűlésen jelentek meg a tagszervezetek. A napirenden szereplő kérdések az éves beszámoló, mérleg, eredménykimutatás és közhasznúsági melléklet elfogadása volt a 2019. és 2020. évekre vonatkozóan, valamint új szakág megalapításáról, alapszabály-módosításról, sportágfejlesztési stratégia elfogadásáról kellett volna szavazni, azonban ezekről nem született döntés, ami az alperes működését közvetlenül veszélyeztette.

[8] A felperesi meghatalmazott rendzavarását az Etikai Kódex 10. §-a szerint minősítette (tisztelet és sportszerű viselkedés követelményének megsértése), azzal, hogy a csatolt hangfelvételen (9. sorszám alatt adathordozó) a rendbontás jól hallható. Kiemelte, hogy a másodfokú határozat a Fegyelmi Szabályzat 4. § (4) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétséget nem értékelt a felperes terhére, az alól a felperest felmentették.

[9] Az elsőfokú bíróság 4. sorszámú végzésével a másodfokú határozat végrehajtását felfüggesztette, majd ítéletében a per megszüntetése iránti kérelmet elutasította és a 27/2021. (XII. 7.) FSZ számú másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az alperest a felperes részére 1.340.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[10] Nem adott helyt az alperes alaki védekezésének, a keresetlevelet érdemi elbírálásra alkalmasnak találta. Érdemben kifejtette, hogy az alperes országos sportági szakszövetség, melyre az Stv. elsődleges alkalmazása mellett az Stv. 20. § (3) bekezdése alapján az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Civil tv.) és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

[11] Kifejtette, hogy a sportfegyelmi felelősséget az Stv. 12-14. §§-ai, valamint a 14. § (3) bekezdése mellett a sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III.12.) Kormányrendelet szabályozza. Az Stv. 14. § (2) bekezdése szerint a fegyelmi határozattal szemben biztosított a bírósághoz fordulás joga, így a 20. § (3) bekezdés alapján a peres eljárásra a Ptk. szabályai, köztük a 3:37. § (1) bekezdése is alkalmazandó.

[12] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes a felperes fegyelmi vétségét belső autonóm működését szabályozó normák az alapszabály megsértése alapján, tehát nem jogszabálysértés miatt állapította meg, ezért a felperest a jogállítás körében az a kötelezettség terhelte, hogy a Ptk. 3:37. §-át megfelelően alkalmazva azt a normát jelölje meg, melyet a fegyelmi határozat sért. Ehhez elegendő volt a felperes azon nyilatkozata, miszerint az alperes céljainak elérését nem veszélyeztette (Alapszabály 1. § (4) bekezdés), hivatkozása szerint sem az Etikai Kódex 3. §-a, sem a Fegyelmi Szabályzat megjelölt pontjai sem sérültek.

[13] Megállapította továbbá, hogy a felperes nem követett el fegyelmi vétséget, a „nem támogatom” szavazat leadása nem értelmezhető az alperes működésének veszélyeztetéseként. Egyetlen szavazat nem vezetett és nem is vezethetett többségi döntéshez a 200 feletti jelenlévő taglétszám esetében. Rögzítette továbbá, hogy a felperes csak a perfelvételi tárgyaláson nyilatkozott úgy, hogy a fegyelmi határozatban írtaktól eltérően „nem támogatom” szavazatot adott le, azaz a felperes ezt a nyilatkozatot a keresetindítási határidő letelte után tette, így az nem vehető figyelembe a határozat jogsértő jellegének elbírálása során (BDT2019. 4020., BDT2019. 4019.).

[14] A törvényszék megítélése szerint a fütyty, taps, bekiabálással történő véleménynyilvánítás nem ütközik az Etikai Kódex 3. §-ába, az nem érinti valamely táncsport szereplőjét, ilyen zaklatás, bántalmazás a közgyűlésen nem történt. A másodfokú határozat rendelkezése még tartalmazta a Fegyelmi Határozat 4. § (4) bekezdés d) pontját, de annak indokolásából az ebbéli felmentés tűnik ki.

[15] Az elsőfokú bíróság mellőzte az alperes által indítványozott bizonyítást, személyl alperesi törvényes képviselő és tanúl tanúkénti meghallgatását, mert a jogvita elbírálásához a további bizonyítást nem tartotta szükségesnek.

[16] Az alperes által csatolt adathordozó benyújtását a törvényszék a Pp. 618. § (1) bekezdés a) pontja szerint hatálytalannak minősítette, mivel az E-ügyintézési tv. 108/A. § (2) bekezdése alapján az alperesnek tájékoztatnia kellett volna az elsőfokú bíróságot arról, hogy ha nyilatkozatát tartós adathordozón nyújtja be, arra a P28-22-02 nyomtatvány szolgál, majd miután a központi rendszer visszaigazolja ezen nyilatkozat megtételét, úgy a visszaigazolást követő három munkanapon belül kellett volna a tartós adathordozót személyesen vagy postai úton benyújtania.

[17] Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint rendelkezett. A költségjegyzékben az illetéket a felperes nem számította fel, ezért azt a Pp. 82. § (3) bekezdése szerint azt az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, azonban az ott feltüntetett tételek – a tanácsadás, a keresetlevél elkészítése, egyszeri hiánypótlás elkészítése és a perfelvételi tárgyaláson való részvétel költsége – alapján a felperesnek járó perköltség összegét 50.000+1.200.000+20.000+70.000 forint, azaz 1.340.000 forintban állapította meg.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Eventuális tárgyi halmazatot alkotó fellebbezési kérelmei az alábbiak voltak:

[19] Elsődlegesen azt kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül és az eljárást szüntesse meg, mivel az eljárás megindításakor Pp. 240. § (1) bekezdése szerinti ok állt fenn.

[20] Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet Pp. 380. § (1) bekezdés c) pontja szerinti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, mert az elsőfokú ítélet orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, mely miatt az érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[21] Harmadlagosan a Pp. 381. §-a alapján kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[22] Negyedlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerint, az alperes által indítványozott bizonyítás lefolytatása mellett és az alperes által előterjesztett bizonyítékok figyelembevételével, mivel az így lefolytatandó bizonyítás alapján a tényállás módosítását, kiegészítését tartotta szükségesnek. E vonatkozásban kérte, hogy az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezését megalapozó indokokat az ítéltábla vegye figyelembe.

[23] Minden fellebbezési kérelem vonatkozásában kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján bírálja felül az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét, a (3) bekezdés c) pontja alapján az anyagi jognak való megfelelést, különös tekintettel az Stv. rendelkezéseire. Kérte, hogy a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le, a megállapított tényeket minősítse másként. Ugyancsak minden esetben a Pp. 369. § (3) bekezdésének d) pontja alapján kérte felülmérlegelni az elsőfokú bíróság perköltségről szóló rendelkezését, majd a helyesen megállapítandó perköltség összegének mérséklését kérte. Mindemellett kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a felperest az ügyvédi munkadíj, azaz áfa-mentesen 300.000 forint első- és 300.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Arra az esetre, ha az ítéltábla az elsőfokú ítéletet nem helyezi hatályon kívül, tárgyalás tartását kérte.

[24] Az elsődleges, az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezési kérelem vonatkozásában jogi érvelését arra alapította, hogy a fegyelmi határozatok nem jogsértők, ezért azok hatályon kívül helyezésére a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján nem kerülhetett volna sor, a végrehajtás felfüggesztését a Ptk. 3:36. § (4) bekezdésébe ütközőnek találta.

[25] E körben elsődlegesen azt állította, hogy az elsőfokú határozatot hatályon kívül kell helyezni, az eljárást pedig meg kell szüntetni, mert a keresetlevél 2022. január 10-i előterjesztésekor a jogi képviselőt meghatalmazó, felperesi törvényes képviselőként megjelölt személy, személy2 nem volt a felperes törvényes képviselője, az elsőfokú bíróság pedig ezt a Pp. 35. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben elmulasztotta ellenőrizni. A törvényes

képviselő megbízása ugyanis 2021. december 18. napján lejárt, így a perbeli jogi képviseletre nem adhatott meghatalmazást, holott a csatolt meghatalmazás 2021. december 23. napján kelt, a felperes pedig csak 2022. január 15. napján tartott tisztújító közgyűlést.

[26] Emellett a fegyelmi eljárás során is vitatta a felperesi képviselet szabályszerűségét, mert a felperes jogi képviselőjének 2021. szeptember 30.-án kelt meghatalmazása fekszik el az iratok között, ezzel szemben a felperesi törvényes képviselő az elsőfokú sportfegyelmi határozatot csak 2021. október 1.-én vette át, s a meghatalmazás tévesen tartalmazza a fegyelmi határozat számát is, azaz olyan eljárásra vonatkozik, amely nem is létezik. Kifogásolta azt is, hogy a meghatalmazás ellenére nem a felperesi jogi képviselő, hanem a törvényes képviselő nyújtotta be az elsőfokú fegyelmi határozattal szembeni fellebbezést 2021. október 15-i keltezéssel.

[27] Mindezek fellebbezésben történő előadását az alperes azért tartotta lehetségesnek, mert arról korábban nem volt tudomása, a Pp. 35. §-a alapján vélelmezte, hogy a bíróság hivatalból vizsgálta a felperesi képviseleti jogosultságot.

[28] Az alperes további hivatkozása szerint az eljárás Pp. 240. § (1) bekezdése szerinti megszüntetését az alapozta meg, hogy a keresetlevelet vissza kellett volna utasítani a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mert a keresetlevél olyan igényt tartalmaz, mely polgári nemperes bírósági eljárásban érvényesíthető. A fegyelmi szabályzatra vonatkozó szabálysértések álláspontja szerint nem olyan igények, melyeket a jelen polgári peres eljárásban érvényesíteni lehetne. Értelmezése szerint a felperes azt állította keresetlevelében, hogy az alperes működése során nem tartja be a szervezetére és működésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket (Cnytv. 71/A. § (1) bekezdés d) pontja). Így a törvényességi felügyeleti eljárás szolgált volna a felperes igényeinek érvényesítésére a Cnytv. 71/G. § (2) bekezdése szerint. Ilyen intézkedések megtételére a polgári peres eljárás keretében nincs lehetőség. Érvéle szerint a bíróság azt már nem vizsgálhatja, hogy az adott határozat tartalma összhangban áll-e az anyagi jogi jogszabályi előírásokkal, mert a jogszabályba ütköző határozatok hatályon kívül helyezésére jelen esetben az Stv. 14. § (2) bekezdése szerinti eljárás szolgálhat. Az alperes ellen 27 peres eljárás indult sportfegyelmi határozatokkal összefüggésben. Ezekről az alperes az érdemi ellenkérelmének előterjesztését követően szerzett tudomást, és miután a felperes keresetlevelében vitatta a 2021. július 29-én elfogadott fegyelmi szabályzat alkalmazhatóságát, ez utóbbi kérdés eldöntése nem jelen perre és nem az elsőfokú bíróságra tartozó kérdés.

[29] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú ítélet orvosolhatatlan formai hiányossága miatt nem alkalmas érdemi felülbírálatra. Értelmezése szerint a felperes kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással kérte a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, nem arra alapítva, hogy az létesítő okiratba vagy egyéb, az alperes működése körében alkotott szabályzatba ütközne. Az ítélet indokolását épp ezért ugyancsak hiányosnak tartotta, mert az nem tartalmazza, hogy az alperes mely jogszabályhelyet sértette meg, így okszerűtlenül jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes elnökségi határozata jogszabályt sért. Azt is sérelmezte, hogy az Stv. 14. § (2)

bekezdésébe ütköző módon egy pontosan meg nem jelölt elsőfokú sportfegyelmi határozatot helyezett hatályon kívül az elsőfokú bíróság.

[30] Az alperes további fellebbezési érvelése szerint az ítélet rendelkező része és indokolása is hiányos és aggályos, mert az elsőfokú bíróság megsértette a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a pert a felperes az Stv. 14. § (2) bekezdése szerinti, jogszabályba ütköző elnökségi határozat okán indította meg, az elsőfokú bíróság azonban a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján helyezte hatályon kívül az alperesi határozatot. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Pf.21.280/2017/9. számú határozatára és arra következtetett, hogy a keresetindítási jogot nem a Ptk., hanem az Stv. 14. § (2) bekezdése alapozza meg, a fegyelmi eljárás törvényességét a bíróság csak az Stv. 12-14. §§-ai, valamint a sportfegyelmi felelősségről szóló 39/2004. (III. 2.) Kormányrendelet és az adott időpontban hatályos FSz. szerint vizsgálhatja, a kereseti kérelem korlátai között. A felperes által megjelölt Stv. 14. § (2) bekezdése alapján nem lehet szó a Ptk. 3:35- 3:37. §§-aiban szabályozott felülvizsgálatról, így az ügy tárgya nem az alperes 2021. augusztus 1.-i közgyűlésén történtek vizsgálata, hanem a másodfokú sportfegyelmi határozat. Az alperes szerint az Stv. 20. § (3) bekezdését az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte, mert az Stv. 20. § (3) bekezdése szerint a szakszövetségre, amennyiben az Stv. eltérően nem rendelkezik, a Civil tv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni, a jogi személyekre vonatkozó általános szabályokat nem. Az elsőfokú ítélet orvosolhatatlan formai hiányosságát abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az ítélet indokolásában azt, hogy hogyan kerülhetett alkalmazásra a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése.

[31] Kifejtette a fellebbezés, hogy a Ptk. 3:35-3:37. §§-ai azért sem alkalmazhatók jelen ügyben, mert a sportfegyelmi eljárás alanya sportoló, sportszakember, illetve sportszervezet lehet. Miután az alperes országos sportági szakszövetség, annak tagja az Stv. 15. § (1) bekezdése, valamint 20. § (2) bekezdése alapján csak jogi személy lehet, természetes személy nem. Így a felperes értelmezése szerint a bíróságtól a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését csak a tagok, azaz jogi személyek kérhetik, ez pedig diszkriminatív, mert így a természetes személyeket, azaz sportolókat és sportszakembereket nem illethné meg a sportfegyelmi határozat megtámadásának joga. A Ptk. szabályainak alkalmazhatósága tehát az alperes következtetése szerint a sportfegyelmi eljárásokkal összefüggésben kizárt, mert nem biztosítja egyformán a jogorvoslatot az eljárás alá vont személyek számára.

[32] Az alperes fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez kell vezetnie annak is, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevél és az ellenkérelem mellett az alperes elnökségi határozatát is vizsgálva vont le következtetéseket. Az elnökségi határozatban történt utalás az Etikai Kódex 10. §-ára, de az sem a keresetlevélben – hivatkozásként - , sem a felperes által szolgáltatott peranyagban nem szerepelt. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az FSz. és az Etikai Kódex két különálló dokumentum. Ezért, mint bizonyítatlant, vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a közgyűlésen történt hangos véleménynyilvánítás nem minősül etikai vétségnek. Az alperes szervezeti autonómiájára tartozó kérdésnek tekintette, hogy tagjait szankció alkalmazása mellett felelősségre vonhatja.

[33] Idézte a Fővárosi Törvényszék P.20.363/2017/16. számú határozatát, mely szerint a fegyelmi felelősség keretein belül az alperes szabadon rendelkezhet arról, hogy a jogszabályok, alapszabály, az FSz., belső szabályzatok előírásait a felperes megsértette-e, így a fegyelmi szabályzatban meghatározható a sportághoz nem méltó magatartás tanúsítása, mint fegyelmi vétség.

[34] A harmadlagos fellebbezési kérelem indokolása során az alperes az alábbiakban felsorolta azokat a lényeges szabálytalanságokat, amelyek az ügy érdemi eldöntésére kihatottak és melyek alapján a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint az alperes az ítélet anyagi jognak való megfelelést kérte felülbírálni.

- a) A keresetlevél hiányos vizsgálata következtében a keresetlevél perfelvételre alkalmasnak ítéltése és hiánypótlási kötelezettség bíróság általi elmulasztása.
- b) Az ítélet hiányos volta: az ítélet nem tartalmazza, hogy mely jogszabályt sértette meg az alperes.
- c) A kereseti kérelemhez kötöttség elvének megsértése.
- d) Az anyagi pervezetés vitatása: az anyagi jogszabályok téves értelmezése.
- e) Az elsőfokú eljárás során nem csatolt dokumentumok figyelembevétele az ítélethozatal során.
- f) Hatálytalan Fegyelmi Szabályzat rendelkezéseire alapított ítélet.
- g) Az alperes által indítványozott bizonyítási indítványok teljes figyelmen kívül hagyása, mellőzése.
- h) Az alperes magánautonómiájának súlyos megsértése (fegyelmi vétség vizsgálata).
- i) Az első- és másodfokú határozat végrehajtása felfüggesztésének jogilag aggályos volta és az indokolási kötelezettség elmulasztása.
- j) A Pp. 110. § (2) bekezdésében deklarált kétoldalú meghallgatás elvének, valamint a tisztességes eljárás elvének megsértése.
- k) Az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésével kapcsolatos jogi aggályok.

[35] Az a) pont vonatkozásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság 30 napon belül volt köteles megvizsgálni a keresetlevelet, azonban nem észlelte, hogy abból hiányzik az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelés, valamint a felperes nem jelölt meg olyan konkrét jogszabályi rendelkezést, melyet az elnökségi határozat sértene. Miután az alperessel szembeni elvárás a részletes és indokolt ellenkérelem előterjesztése, ezt csak akkor teljesíthette volna, ha a felperes keresetlevele a fentiek szerint nem lett volna hiányos. A kereseti kérelemhez kötöttség folytán az elsőfokú bíróság csak a felperes által megjelölt jogszabályhelyek megsértését vizsgálhatta, az alperes nem volt abban a helyzetben, hogy pontos védekezést terjesztessen elő, így a jogvita kereteinek meghatározása lehetetlenné vált. Az alperes sérelmezte továbbá, hogy a felperes olyan rendelkezéseket is megjelölt, melyek nem minősülnek jogszabálynak az Alaptörvény T. cikkének (2) bekezdése alapján – az FSz. és az alapszabály egyes rendelkezéseit –, így ami ezeket sérti, az nyilvánvalóan nem lehet

jogszabálysértő. A felperes által megjelölt Ptk. 3:72. §-a a közgyűlés összehívásáról, üléséről, a meghívóról, napirendjéről rendelkezik, így, ha a felperes arra kívánt volna hivatkozni, hogy a tag jogosult-e a közgyűlésen részt venni és szavazati jogát gyakorolni, úgy nem erre a jogszabályhelyre, hanem a Ptk. 3:71. § (2) bekezdésére kellett volna hivatkoznia. Az alperes érvelése szerint a keresetben megjelölt Stv. 17. § (1) bekezdés a) pontja ugyancsak nem vehető figyelembe, mert az alperes nem sportegyesület, másrészt az Stv. 20. § (3) bekezdése és 24. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szakszövetség szervezeti felépítésére a Civil tv. és a Ptk. előírásait az Stv.-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Miután a felperes nem megfelelő jogszabály-helyet jelölt meg, hivatkozása érdemben nem vizsgálható.

[36] Az alperes a fellebbezésében ismertette, hogy bár szinte teljesen azonos tartalmú keresetlevelek esetében a Fővárosi Törvényszék hiánypótlásra hívta fel a felperest: a 22.P.20.035/2022. ügyben (Alapítvány), a 40.P.20.093/2022. ügyben (Egyesület1), a 26.P.20.056/2022. számú ügyben (Egyesület2), valamint a 35.P.20.047/2022. számú ügyben (Egyesület3), valamint a 22.P.20.085/2022. számú peres ügyben (Egyesület4), jelen perben azonban ez elmaradt.

[37] Az alperes felhozta továbbá, hogy az Stv. 14. § (2) bekezdése 30 napos jogvesztő határidőt ír elő a keresetindításra, így ezen határidő leteltét követően keresetváltoztatásra, kiterjesztésre sincs lehetőség, anyagi pervezetés útján sem pótolhatók a keresetlevél hiányosságai, az utóbb előterjesztett új felperesi érvelést sem lehetett volna vizsgálni.

[38] A b) pont kapcsán fenntartotta az ítélet jogszabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezése körében előterjesztett jogi érvelését, kiemelve, hogy a keresetlevél, így az ítélet is hiányos, mert nem tartalmazza, hogy mely jogszabály-helyet sértette meg az alperes fegyelmi határozatában.

[39] A c) pont kapcsán ugyancsak fenntartotta az ítélet eljárási szabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezése kapcsán előadott érvelését. Hangsúlyozta, hogy az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, a felperes ugyanis a Ptk. 3:37. § (1) bekezdésére nem hivatkozott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a sportfegyelmi határozat megtámadására jogosult („érintett”) személyek köre és a Ptk. 3:35-3:37. §§-ában meghatározott, a per megindítására feljogosított alanyi kör nem egyezik. E helyütt is hivatkozott az ítéltábla Pf.21.280/2017/9. számú határozatára, mely szerint nem a Ptk., hanem az Stv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ismét kiemelte, hogy a sportfegyelmi eljárás keretében hozott határozatok az alperes szervezeti autonómiájából fakadó döntések, azokba bírósági beavatkozásnak nincs helye.

[40] A d) pont kapcsán hiányolta a Pp. 237. § (3) bekezdése szerinti anyagi pervezetést, sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hozta a felek tudomására, hogy mindegyiküktől eltérő módon értelmezte az Stv. 14. § (2) bekezdését és a Ptk. szabályát kívánta alkalmazni. Kiemelte, hogy az Stv.-t, mint speciális szabályt kell alkalmazni a sportszervezetekre,

szakszövetségekre, nem pedig az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvényt (EH2000. 383., Legfelsőbb Bíróság Kpkf.IV.27.112/1998.). Hivatkozott a Kúria Pfv.21.368/2015/4. számú precedensképes határozatára, mely szerint a sportfegyelmi eljárásra vonatkozó speciális szabályok alkalmazása megelőzi a Ptk.-ban jogi személyekre általában megfogalmazott rendelkezéseket.

[41] Az alperes megismételte az ítélet eljárási szabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezése körében előadott érvelését, valamint azon hivatkozását, hogy az Stv. 20. § (3) bekezdését az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta, mert aszerint a szakszövetségre eltérő rendelkezés hiányában a Civil tv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályait kell alkalmazni, nem a jogi személyek általános szabályait (Ptk. 3:35-3:37. §§). E helyütt is fenntartotta a Ptk. 3:35. § (1) bekezdésére, az Stv. 15. § (1) és 20. § (2) bekezdésére alapított azon érvelését, miszerint, ha alkalmazni lehetne a Ptk. Harmadik Könyvének a jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseit, úgy a sportolókkal, sportszakemberekkel szemben meghozott sportfegyelmi döntéssel érintett természetes személyeket – diszkriminatív módon – nem illethné meg a fegyelmi határozat megtámadásának joga, így a Ptk. alkalmazhatósága kizárt.

[42] Az e) pont kapcsán is kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság olyan dokumentumokat vett figyelembe ítélethozatala során – így az Etikai Kódexet –, melyek nem kerültek csatolásra. E helyütt is megismételte a kereseti kérelemhez kötöttség, valamint az eljárási szabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezés tekintetében kifejtett érvelését.

[43] Az f) pont kapcsán az alperes előadta, hogy a felperesnek az FSz. alkalmazhatóságának vitatására tekintettel csatolnia kellett volna azt a szabályzatot, mely szerinte az eljárás alapját képezte. A felperes téves álláspontja szerint a 2014. évben elfogadott Fegyelmi Szabályzat alapján kellett volna a sportfegyelmi kérdést elbírálni, azonban az alperes előadása szerint a FSz. módosításra került a 278/2021. (VII. 29.) elnökségi határozat révén. A FSz. azonban nem jogszabály, de a felperes jogszabálysértésre hivatkozott, ezáltal az alperes vitatta és tévesnek tartotta az elsőfokú ítélet minden, a szabályzattal összefüggésben kifejtett következtetését.

[44] A g) pont kapcsán az alperes rámutatott, hogy a mellőzött tanúbizonyítás sérti a tisztességes eljárás elvét, így az ítélet nem felel meg a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak; sérti továbbá a bizonyítás Pp. 214. § (1), valamint a 276. § (1), (4) és (5) bekezdéseiben foglalt szabályait.

[45] Az alperes érvelése szerint a felperesi törvényes képviselő meghallgatása révén bizonyítást nyert volna, hogy az alperes ellenkérelme benyújtását követően olyan információk jutottak tudomására, amelyekből következik, hogy a felperes nem befolyásmentesen tette meg nyilatkozatait és indított pert. Hivatkozott személy³, a Egyesület⁵ törvényes képviselőjének az Összefogás elnevezésű Messenger csoportban kifejtett tevékenységére, bejegyzéseire,

melyek sportfegyelmi peres eljárások megindítását célozták. Ebből arra következtetett, hogy a felperes érdeksérelme nem valós, hanem egy másik tagszervezeti képviselő közrehatása generálta azt. Idézte továbbá személy⁴ és személy⁵ megnyilvánulásait, melyek a sportfegyelmi eljárások akadályozására irányuló, joggal való visszaélést megvalósító tevékenységek voltak. Így arra következtetett, hogy a felperes pervitele rosszhiszemű volt, célja az eljárás lassítása és az alperes működésének ellehetetlenítése volt. Ezzel szemben az alperes a perre nem adott okot és az önkormányzatiság elve alapján, nagyfokú autonómiával működő szervezetként gyakorolta törvényes sportfegyelmi jogkörét.

[46] A h) pont kapcsán az alperes előadta, hogy az Stv., mint speciális szabály értelmében sportfegyelmi eljárás alá sportoló, sportszakember és sportszervezet vonható, az alperes tehát felelősségre vonhatja tagjait, szankciót alkalmazhat velük szemben, alapszabályának 3. § (2) bekezdése szerint fegyelmi jogkört gyakorol, 36. §-a alapján a sportfegyelmi jogkört a fegyelmi bizottság látja el. Így az alperes a táncsportban jogszabályi felhatalmazás alapján kizárólagosan jogosult megállapítani a fegyelmi szabályokat, így minden tagszervezet – a felperes is – egységesen alávetette magát az alperes alapszabályának és szabályzatainak.

[47] Az i) pont, azaz a sportfegyelmi határozatok végrehajtása felfüggesztése körében előadta, hogy a végzés ellen fellebbezésnek nem volt helye és az elsőfokú bíróság a döntését nem indokolta. A bíróságnak nincs hatásköre fegyelmi vétség esetén állást foglalni a büntetések arányosságáról, súlyosságáról, mert a fegyelmi döntések az egyesület belső autonómiájához tartoznak (Kúria Pf.V.20.153/2015/7., Győri Ítéltábla Pf.III.20.089/2014/4.). Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályból arra következtetett, hogy az Stv. részletes indokolása a 14. § (1) bekezdés kapcsán rendezi a fegyelmi határozatok végrehajthatóságát, így a végrehajtás felfüggesztése jogszabályba ütközik. Mindezek nyomán kifejtette, hogy a felperes keresetét az Stv. 14. § (2) bekezdése és nem a Ptk. szabályai szerint terjesztette elő, az elnökségi határozat végrehajtásának felfüggesztését mégis a Ptk. 3:36. § (4) bekezdése alapján kérte, erre azonban nem volt lehetőség. Az alperes arra is hivatkozott, hogy jelen per tárgya nem a 2021. augusztus 1.-i közgyűlés eseményeinek vizsgálata volt, hanem kifejezetten a fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata, mely nem történhetett volna a Ptk. rendelkezései alapján.

[48] Hivatkozott továbbá az ítéltábla Pf.20.255/2017/4. számú ítéletére, mely szerint az autonóm szervezet életébe a bíróság csak kivételesen és meghatározott esetekben avatkozhat be. E helyütt is előadta a Ptk. 3:35. § (1) bekezdésének mellőzésére, annak diszkriminatív voltára vonatkozó érvelését, kifejtve, hogy annak nyomán a Ptk. 3:36. § (4) bekezdése szerint sem a sportoló, sem a sportszakember, mint természetes személy nem kérhetné a sportfegyelmi határozat végrehajtásának felfüggesztését. Eljárási hibaként jelölte meg az alperes, hogy az elsőfokú bíróság a végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott végzését nem indokolta meg sem a végzésben, sem pedig az ítéletben. Ezzel szemben felhozta a Fővárosi Törvényszék 18.P.20.084/2022. szám alatt folytatott eljárását, melyben az ott sérelmezett másodfokú fegyelmi határozatok végrehajtásának felfüggesztése iránti felperesi kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította.

[49] A j) ponttal kapcsolatosan ugyancsak a végrehajtás felfüggesztése körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság a kétoldali meghallgatás és a tisztességes eljárás elvét sértve akadályozta meg az alperest abban, hogy a végrehajtás felfüggesztését megelőzően nyilatkozatot tegyen.

[50] Az f) és k) pontok kapcsán fenntartotta az eljárási jogszabálysértés miatti kötelező hatályon kívül helyezés kapcsán előadott érveit, kiemelve, hogy az ítélet rendelkező része és indokolása hiányos és aggályos, mert az elsőfokú bíróság egy pontosan meg nem jelölt elsőfokú sportfegyelmi határozatot helyezett hatályon kívül, melyre az Stv.14. § (2) bekezdése nem ad lehetőséget, az elsőfokú sportfegyelmi határozat pedig nem volt beazonosítható, a kereseti kérelemben ugyanis a felperes annak iktatószámát nem jelölte meg.

[51] Mindezen okoknál fogva az alperes az elsőfokú ítéletnek a Pp. 381. §-a szerinti mérlegelhető hatályon kívül helyezését indokoltnak tartotta.

[52] Az alperes a továbbiakban az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránti, negyedleges fellebbezési kérelme indokaként kérte, hogy az ítéltábla vegye figyelembe a fenti, a)-k) pontokban felsorolt indokokat is. Újra a bizonyítás elmulasztására hivatkozott, valamint megismételte, hogy az elsőfokú ítélet indokolásából nem tűnik ki, hogy miért tartotta az elsőfokú bíróság szükségtelennek az alperes által indítványozott bizonyítást. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem befolyásmentesen indította a pert, továbbá megismételte személy³nak, a Egyesület⁵ törvényes képviselőjének Facebook-tevékenységével kapcsolatosan a rosszhiszemű eljárásra vonatkozó előadást. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes érdeksérrelme nem valós, hanem egy másik tagszervezeti képviselő közrehatása generálta azt. Ismételten felhozta személy⁴ és személy⁵ joggal való visszaélésnek minősített tevékenységét és arra következtetett, hogy a visszahívások és a közgyűlésen az alperes működését gátló magatartások előre eltervezettek és megszervezettek voltak.

[53] A perköltség tárgyában hozott rendelkezést az alperes azzal az indokkal támadta, hogy a keresetlevél elkészítésére a felperesi jogi képviselő nem 1.200.000, hanem 120.000 forintot számított fel. Emellett az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezés elkészítésére számított 60.000 forint, valamint a másodfokú fegyelmi tárgyaláson történő képviselet ellátásával felmerült 70.000 forint összegét vitatta, mert ezek álláspontja szerint a peres eljárásban nem érvényesíthető költségek: a FSz. 50. § (2) bekezdése szerint „ha az eljárás alá vont sportfegyelmi felelősségét jogerősen megállapították, az eljárás alá vont köteles megtéríteni az általa indítványozott eljárási cselekmények, illetve a részéről igénybe vett jogi képviselő költségeit.”. Számítása szerint a perköltség összege helyesen 300.000 forint, mely az ügyfelvétel, tanácsadás és tényvázlat elkészítése okán 50.000 forint, a keresetlevél elkészítése kapcsán 120.000 forint, az elsőfokú bíróság által elrendelt hiánypótlás folytán 60.000 forint és az első perfelvételi tárgyaláson való részvétel okán 70.000 forint tételéből adódik. Ezen összeg mérséklését is indokoltnak tartotta, figyelemmel arra, hogy a felperes egyetlen keresetlevél-nyomtatványt adott be 12 peres ügyben egyforma tartalommal, majd

egy darab kétoldalas hiánypótlást, emellett a felperesnek válasziratot nem kellett készítenie, az elsőfokú bíróság tárgyalást nem tartott és bizonyítás felvételére sem került sor.

[54] A fentiek alapján az álláspontja szerint helyesen 300.000 forint összegben felszámítható összeget 100.000 forint összegre kérte mérsékelni. Előadta továbbá, hogy az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül.

[55] Miután a felperes az ítéltábla felhívására csatolta jogi képviselője 2023. április 3. napján kelt meghatalmazását, az alperes továbbra is állította, hogy az nem alkalmas annak igazolására, hogy a felperes a fellebbezési ellenkérelem benyújtásakor jogi képviselővel járt el.

[56] A felperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy az ügyvédi munkadíjban álló perköltség viseléséről szóló rendelkezés számítási hiba miatt pontosításra szorul, annak helyes összege 430.000 forint. A fellebbezési eljárásban összesen 240.000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel perköltségként.

[57] Osztotta azt az álláspontot, hogy a közgyűlésen való részvétel során történt véleménynyilvánítás, a nem elfogadó szavazat nem veszélyezteti az alperes működését, akkor sem, ha a közgyűlés nem volt indulatmentes. A felperes ott eljáró meghatalmazottjának magatartása vonatkozásában az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az fegyelmi vétséget valósított meg.

[58] Az elsőfokú ítélet indokolását megalapozottnak találta, az alperes jogkérdésben való felvetései kapcsán az alábbiakat fejtette ki.

[59] A felperesi törvényes képviselő megbízása 2021. december 18-án valóban megszűnt, de első alkalommal 2021. szeptember 30-án adott meghatalmazást a jogi képviselőnek a fegyelmi eljárásokra, a kereset benyújtására és a képviseletre vonatkozóan. Ezt 2021. december 23-án megerősítette és kiterjesztette a peres eljárásra. Erre azért volt lehetősége, mert az új képviselő megválasztásáig, de legalább 60 napig köteles a képviselő a feladatait ellátni. Ezt követően személyt újraválasztották. A 2021. szeptember 30-i meghatalmazás egyebekben azért készülhetett el, mert az október 1-én kézbesített fegyelmi határozatról a felperes tudomást szerzett, legfeljebb annak ügyszámáról volt téves tudomása.

[60] Kifogásolta, hogy az alperes olyan jogsértésekre hivatkozott fellebbezésében, így a 2021. évben történt Fegyelmi Szabályzat-módosítás alkalmazhatóságára, melyeket az elsőfokú bíróság el sem bírált.

[61] Végül az elsőfokú ítélet és az alperes perköltség-számítását annyiban tartotta hibásnak, hogy a Pp. 80. §-a alapján az elsőfokú bíróság nem kötelezte az alperest a felperesnek a fegyelmi eljárásban készített fellebbezésével és a másodfokú fegyelmi eljárásban történt képviseletével felmerült 60.000 + 70.000 forint, azaz összesen 130.000 forint további ügyvédi munkadíj, mint perköltség viselésére, holott az alperes – mint az az elsőfokú ítéletben rögzítésre is került – ezen ügyvédi munkadíjat nem vitatta. Így az elsőfokú eljárásban, érdemi pernyertességére tekintettel 430.000 forintban határozta meg a felperes az őt megillető, a jogi képviseletével felmerült perköltsége összegét.

[62] Az alperes fellebbezése érdemben nem, kizárólag a perköltség tekintetében megalapozott.

[63] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy feltételhez kötötten nem terjeszthető elő másodfokú tárgyalás tartása iránti kérelem, ezért az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[64] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállás alapján, részben azonos jogi álláspontra helyezkedve egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével. Az alperes részletes jogi érveléssel alátámasztott fellebbezésében foglaltakkal döntően nem értett egyet, az ügy érdemét illetően sem az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére, sem annak megváltoztatására nem látott lehetőséget. A fellebbezésben foglalt érvek kapcsán – rendre – az alábbiakra mutat rá.

[65] Az alperes hivatkozása nyomán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 70. §-a alapján hivatalból is vizsgálta a felperes törvényes és jogi képviseletének körülményeit. Ennek kapcsán megállapította, hogy amennyiben a törvényes képviselő megbízása 2021. december 18. napján meg is szűnt, az iratok között elfekvő, 2021. szeptember 30. napján kelt ügyvédi meghatalmazás hatályos, az ugyanis kiterjed a fegyelmi határozattal szembeni fellebbezésre, annak a fellebbezési szervhez történő benyújtására, a teljes eljárásban való teljes jogkörrel történő képviseletre mind az első, mind a másodfokú fegyelmi eljárásokra, a jogerős határozat keresettel való megtámadására és a Fővárosi Törvényszéken való képviseletre. E vonatkozásban a meghatalmazásban feltüntetett téves határozatszámnak az ítéltábla nem tulajdonított jelentőséget, mert a meghatalmazásból nyilvánvalóan kitűnik, hogy azt személy², mint a felperesi egyesület törvényes képviselője adta. A meghatalmazás nyilvánvalóan kizárólag a felperesi egyesületre vonatkozó fegyelmi határozatok megtámadására és a perbeli képviseletre terjedhet ki, a téves ügyszám nyilvánvalóan egy másik egyesület fegyelmi ügyét jelöli meg, a meghatalmazás tartalmából azonban kitűnik, hogy a törvényes képviselő magának a felperesnek az ügyeiben való képviseletre adott meghatalmazást. Emellett figyelmen kívül kell hagyni a 2021. december 23-án kelt, létre nem jött, így joghatás kiváltására alkalmatlan meghatalmazást, mert annak aláírásakor személy² nem volt a felperes törvényes képviselője, így a jognyilatkozat nem származhatott a felperestől (legfeljebb álképviseletről lehet szó, de erre a felperes nem hivatkozott). E

vonatkozásban nem létezik az a „60 napos” szabály, amelyet a felperes fellebbezési ellenkérelmében előadott: a Ptk. 25. § (1) bekezdés a) pontja szerint a vezető tisztségviselői megbízatás megszűnik annak időtartama lejártával, amennyiben az határozott idejű; a (4) bekezdés a lemondás hatálya kapcsán rendelkezik úgy, ha a jogi személy működőképessége ezt megkívánja, a lemondás az új vezető tisztségviselő kijelölésével, vagy megválasztásával, ennek hiányában legkésőbb a bejelentéstől számított 60. napon válik hatályossá. Miután 2021. szeptember 30-án nem volt annak akadálya, hogy a felperes törvényes képviselője a jövőben indítandó per vonatkozásában a kereset benyújtására és a Fővárosi Törvényszék előtti képviseletre meghatalmazza a jogi képviselőt, nincs jelentősége annak, hogy utóbb a törvényes képviselő megbízása megszűnt, majd újraválasztották. A 2021. szeptember 30-án kelt meghatalmazás azonban nem terjed ki a Fővárosi Ítéltábla előtti fellebbezési eljárásra, ezért ezen hiány pótlása iránt a Fővárosi Ítéltábla intézkedett.

[66] Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék kizárólag az első, valamint a másodfokú fegyelmi határozatok rendelkező részét és az abban megjelölt, a Fegyelmi Szabályzatban foglalt rendelkezéseket tette az ügy tárgyává, azonban miután mindkét határozat indokolása kitért az alperes alapszabályának, Fegyelmi Szabályzatának és Etikai Kódexének számos rendelkezése ismertetésére, az ítéltábla a tényállás kiegészítéseként rögzíti az első- és másodfokú fegyelmi határozatok tartalmát, az indokolásban idézett releváns hivatkozások ismertetése mellett.

[67] Az ítéltábla rögzíti tehát, hogy a 12-25-17/2021. számú 2021. szeptember 28. napján kelt elsőfokú határozat rendelkezése szerint az alperesi fegyelmi bizottság háromtagú Fegyelmi Tanácsa azt állapította meg, hogy a felperes elkövette a Fegyelmi Szabályzat 4. § (3) bekezdés d) pontja, 4. § (4) bekezdés c) pontja szerinti fegyelmi vétségeket, ezért a Fegyelmi Szabályzat 6. § (2) bekezdés i) pontja alapján 300.000 forint összegű pénzbüntetéssel sújtotta, egyúttal a Fegyelmi Szabályzat 39. § (5) bekezdés c) pontja alapján az annak 4. § (4) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétség alól felmentette.

[68] A 12-25-23/2021. számú 2021. december 14. napján kelt másodfokú fegyelmi határozat rendelkező része szerint a másodfokú fellebbezési szerv, a 27/2021. (XII. 07.) FSZ számú másodfokú határozattal az elsőfokú határozatot megváltoztatta akként, hogy a felperes elkövette a Fegyelmi Szabályzat 4. § (3) bekezdés d) pontja, valamint 4. § (4) bekezdés c)-d) pontja szerinti fegyelmi vétségeket, ezért a Fegyelmi Szabályzat 6. § (2) bekezdés i) pontja alapján 150.000 forint pénzbüntetéssel sújtotta. Ez utóbbi határozat indokolását nem vizsgálva, annak rendelkező része alapján tehát megállapítható, hogy míg az elsőfokú fegyelmi határozat a Fegyelmi Szabályzat 4. § (4) bekezdés d) pontjában írt fegyelmi vétség alól a felperest felmentette, a másodfokú határozat már ebbéli felelősségét is megállapította.

[69] Miután a csatolt iratokból kitűnik, hogy a 2014. évben hatályos alperesi Fegyelmi Szabályzatnak a 4. § (4) bekezdésében nem szerepel c) és d) pont, egyértelmű, hogy a 2021. július 30. napjától hatályos Fegyelmi Szabályzatot kellett alkalmazni. Annak a fegyelmi vétségekről szóló II. fejezetében a 4. § (3) bekezdés d) pontja úgy rendelkezik, hogy a táncsporttal összefüggésben sportfegyelmi eljárás tárgyát és megindításának jogalapját

képezi különösen az alperes szabályzatainak megsértése. A (4) bekezdés szerint a (3) bekezdés fent hivatkozott d), valamint e) és h) pontjában foglaltakon kívül fegyelmi vétséget követ el az a sportszervezet is, amelyik a c) pont szerint az alperes céljának megvalósítását és az alperes tevékenységét a sportág megítélését veszélyezteti, valamint a d) pont szerint az alapszabály 4. § (6) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási és tájékoztatási kötelezettségét elmulasztja.

[70] A Fegyelmi Szabályzat 40. §-a szerint a határozat bevezető és rendelkező részből, rövid indokolásból, az eljárás alá vontnak a jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatásból, keltezésből és aláírásából áll. A bevezető rész tartalmazza, hogy a határozatot az FB tanácsa hozta, az eljáró tanács tagjainak nevét, valamint annak a nevét, személyi adatait, aki ellen a fegyelmi eljárás indult, végül a határozathozatal helyét, idejét, a kiadmányozó nevét, az ügy iktatószámát és tárgyát. A rendelkező rész tartalmazza az érdemi döntést, ha a határozat vétkességet állapít meg, a kiszabott fegyelmi büntetés fajtáját, mértékét, időtartamát, a határozattal szembeni jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatást, valamint az eljárás költségeinek viseléséről szóló döntést. Az indokolás – vétkesség megállapítása és büntetés kiszabása esetén – tartalmazza a bizonyított tényállást, azt, hogy a bizonyítékok értékelése alapján az FB milyen fegyelmi vétséget állapított meg és az eljárás alá vont személynek az elkövetésben való vétkességét. Az indokolás tartalmazza a figyelembe vett enyhítő, súlyosbító körülményeket, megjelöli a határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezéseket, fegyelmi szabályokat az FB által elfogadott vagy mellőzött bizonyítékokat.

[71] Az elsőfokú fegyelmi határozat indokolása rögzítette, hogy az alperes 2021. augusztus 1. napjára kitűzött megismételt közgyűlésén a napirendi pontok között szerepelt többek között az éves beszámoló elfogadása a 2019-2020. évekre vonatkozóan, az alapszabály módosítása, a harmadik (break) szakág megalapítása és működtetése, valamint a Magyar Olimpiai Bizottsághoz való csatlakozás érdekében a sportfejlesztési stratégia 2021-2025. évekre vonatkozó elfogadása, mely napirendi pontok az alperes működésével szoros összefüggésben állnak. Az alperesi elnök, egyben levezető elnökként tájékoztatta a jelenlévőket arról, hogy a közgyűlési határozati javaslatok elfogadása hiányában az alperesi szakszövetség összes 2021. évi működési és sportszakmai támogatását (körülbelül 45 millió forint összegben) elveszíti. Az alperes meghatalmazottja a napirendi pontok szavazásánál „nem támogatom” szavazatot adott le, a levezető elnöknek a rend fenntartása érdekében tett jogszerű intézkedéseivel szemben a tagszervezetekkel közösen, csoportosan ellenállást tanúsított, másokban megbotráncolást és riadalmat keltve, a levezető elnök ezért a jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a felperes meghatalmazottjaként eljáró személyt figyelmeztetésben részesítette. Az indokolás szerint mindezekkel megsértette az alperes Fegyelmi Szabályzatának 4. § (3) bekezdés d), 4. § (4) bekezdés c) pontját, valamint az Alapszabály 1. § (4), 4. § (6), 5. § (2) bekezdésében, valamint 45. §-ában foglaltakat, továbbá az Etikai Kódex preambulumban, 1. § (1) bekezdésében, 2. § (2) bekezdés d) pontjában, (3) bekezdésében és a 3. §-ban meghatározott etikai alapelvekkel összefüggő, valamint a 10. §-ban foglalt szabályokat.

[72] A Fegyelmi Szabályzat 4. § (4) bekezdés d) pontja szerinti, felmentéssel érintett magatartásként rögzítette, hogy a felperes, mint tagszervezet, az alperes nyilvántartási rendszerében 2011. december 19. napján kelt létesítő okiratát szerepeltette, mely nem

egyeztet meg a Civil Szervezetek Névjegyzékében szereplő adatokkal, ahol már egy 2018. május 25-én kelt létesítő okirat került rögzítésre.

[73] A másodfokú fegyelmi határozat indokolása szerint (6. oldal 1. bekezdés) a Fellebbviteli Tanács ugyanezen rendelkezéseket jelölte meg a fegyelmi határozat alapjául szolgáló rendelkezésekként. A hivatkozott rendelkezések az alábbiak.

[74] Az Alapszabály 1. § (4) bekezdése alapján a alperes működésének célja, hogy a táncsportot, mint közhasznú tevékenységet népszerűsítse, valamint a) a táncsportot a jogszabályokban, a jelen Alapszabályban és az egyéb szabályzatokban foglaltaknak megfelelően szervezze; b) irányítsa és ellenőrizze a táncsportban folyó tevékenységet; c) közreműködjön a jogszabályokban meghatározott állami sportfeladatok ellátásában; d) képviselje sportágának és tagjainak érdekeit; e) részt vegyen a nemzetközi sportszervezetek tevékenységében. Az Alapszabály 4. § (6) bekezdése szerint „A tagszervezet köteles az (5) bekezdés b)-c) pontjaiban foglalt adatok vagy az e-mail címének módosulása esetén erről 15 napon belül az Elnökséget a vonatkozó dokumentumok megküldésével tájékoztatni, ezen kötelezettség elmulasztása sportfegyelmi vétségnek minősül, erre tekintettel ezt a Fegyelmi Szabályzat szankcionálja”. Az 5. § (2) bekezdése alapján „A tag köteles a jogszabályok, az Alapszabály, valamint az egyéb szabályzatok rendelkezéseit, továbbá a alperes szerveinek határozatait megtartani”. Ezzel összefüggésben a Ptk. 3:66. § (2) bekezdése szerint „Az egyesület tagja nem veszélyeztetheti az egyesület céljának megvalósítását és az egyesület tevékenységét.” Az alperesi alapszabály 45. §-a szerint „A alperes tagjai kötelezik magukat arra, hogy a sporttevékenységgel, illetve a alperessel, alperesben tag sportszervezettel, sportolóval keletkezett vitás ügyekben megpróbálják tárgyalásos úton egymás között vagy a alperes közreműködésével rendezni a vitát”.

[75] Az alperesi Etikai és Gyermekvédelmi Szabályzat (továbbiakban: Etikai Kódex) Preambulumában megfogalmazottak szerint „a alperes célja a táncsportról – mint dinamikus, egészséges esztétikai sportágról – kialakított pozitív kép megőrzése. A alperes (...) kötelessége a táncsport hitelességének és tisztességének megőrzése, beleértve annak hazai irányítását és adminisztrációját is. Kötelessége fellépni minden olyan korrupt, erkölcstelen és etikátlan tevékenység, módszer és gyakorlat megszüntetése érdekében, amelyek a táncsport jó hírnevét veszélyeztethetnék. (...) A jelen szabályzatban rögzített elvek és értékek a táncsportban érintett minden szereplő közös erkölcsi és etikai értékrendjét tükrözik. A jelen szabályzat szellemében tevékenykedő személyek magatartásának tükröznie kell a tényt, hogy elfogadják, betartják, és támogatják az Etikai Kódexben megfogalmazott célokat és alapelveket.” Az Etikai Kódex 1. § (1) bekezdése szerint „Jelen szabályzat meghatározza azokat a magatartási normákat, amelyek vétkes megszegése fegyelmi eljárást von maga után, valamint azon elvárásokat, amelyek a táncsport jó hírvének megtartása és annak további erősítése érdekében minden, a 2. §-ban meghatározott személytől, (így a 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján tagszervezettől és annak képviselőjétől) elvárható. Ezen elvárások kirívó megsértése fegyelmi eljárást von maga után.” A 2. § (2) bekezdésének d) pontja szerint „A szabályzatban meghatározott etikai normákat be kell tartani a alperes testületi ülésein és közgyűlésén. A 2. § (3) bekezdése szerint „minden olyan természetes, vagy jogi személynek, aki, illetve amely e szabályzat hatálya alá esik (így a 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a tagszervezetnek és annak képviselőjének), kötelessége

ismerni a szabályzat rá vonatkozó rendelkezéseit, a táncsport területén végzett tevékenységével kapcsolatban elvárt magatartási és etikai normákat, illetve tisztában kell lennie a ténnyel, hogy azok megsértése fegyelmi eljárást és büntetést vonhat maga után”.

[76] Az Etikai Kódex 3. §-ában meghatározott etikai alapelv többek között a tisztelet; „a táncsport bármely szereplőjének fizikai, mentális, érzelmi, hivatásbeli, szexuális vagy bármely más formában történő zaklatása vagy bántalmazása tilos. Tilos továbbá a táncsport bármely szereplőjének más személy fizikai, mentális, érzelmi, hivatásbeli, szexuális vagy bármely más formában történő zaklatása vagy bántalmazása. A táncsport etikai alapelvei között szerepel emellett a sportszerű viselkedés: „minden e szabály hatálya alá tartozó természetes személynek táncsporttal kapcsolatos tevékenysége során jóhiszeműen, az udvariasság szabályait betartva, kölcsönös bizalmat és megértést mutatva kell eljárnia, olyan magatartást tanúsítva, amely saját józan belátása szerint a WDSF, a alperes és a táncsport legjobb érdekeit szolgálja.” Az Etikai Kódex 10. §-a szerint „A alperes minden tisztségviselőjének, tagszervezetének és a jelen szabályzat hatálya alá tartozó minden más természetes és jogi személynek táncsporttal kapcsolatos tevékenységét a jelen szabályzatban megfogalmazottakkal összhangban kell végeznie. A jelen szabályzatban foglaltak megsértése fegyelmi büntetéssel szankcionálható, függetlenül attól, hogy a szabálysértés, mulasztás, gondatlanság vagy szándékosság eredménye. Amennyiben a jelen szabályzat hatálya alá tartozó személy szándékosan vagy mulasztásos módon közreműködik olyan cselekményben, amely a szabályzat megsértésére irányul vagy megvalósítja azt, az a szabályzat megsértésének minősül”.

[77] Miután a fentiek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárásra vonatkozó, a jogi képviselőre adott meghatalmazást szabályszerűnek találta, a másodfokú eljárásra vonatkozóan pedig a hiány pótlásáról intézkedett, nem osztotta az elsődleges fellebbezési kérelemben foglalt, a képviselőre vonatkozó aggályokat. A fegyelmi eljárásra vonatkozóan adott meghatalmazás létrejöttét és hatályosságát ezt meghaladóan azért nem vizsgálta, mivel az alperes a fegyelmi eljárás során nem vonta kétségbe az eljáró ügyvéd képviselői jogosultságát. Ez indokolta, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezést nem tekintette maga az alperes sem hatálytalannak, hanem azt elbírálvá hozta meg másodfokú határozatát. A 2023. április 3. napján kelt felperesi meghatalmazással kapcsolatosan az ítéltábla rámutat, hogy a Pp. 115. § (4) bekezdése szerint, ha a fél a hiányokat a kitűzött határidő alatt pótolja, a beadványt úgy kell tekinteni, mintha azt a fél már eredetileg is helyesen adta volna be. A meghatalmazás pótlása nem arra szolgál, hogy a fél olyan okiratba foglalt meghatalmazást nyújtson be, amely a jogi képviselő útján tett perccselekmény előtt kelt, mert ily módon maga a Pp. zárna ki annak lehetőségét, hogy a meghatalmazást utóbb pótolni lehessen – pl. Pp. 73. §, 176. § (2) bekezdés d) pont. A felperest így nem sújtja jogkövetkezmény amiatt, hogy a felhívást követően kelt okiratba foglalt meghatalmazást csatolt.

[78] Az ítéltábla nem osztotta az alperes elsődleges fellebbezési kérelmét megalapozó azon álláspontot, hogy a felperes igényét polgári nemperes eljárásban kellett volna érvényesíteni, ezért az elsőfokú eljárást meg kellett volna szüntetni. A keresetlevél 5. oldalán a felperes összefoglalta az első- és másodfokú fegyelmi határozatokat és az abban foglalt döntést, kifejtette, hogy a felperesi meghatalmazott képviselő, de bármelyik más

képviselő azzal, hogy a „nem” szavazati jogát gyakorolta, nem követett el fegyelmi vétséget és azzal nem veszélyeztette az alperes céljának megvalósulását, a többségi elv alapján kizárt a kisebbség veszélyeztető magatartása. A közgyűlésen a tagszervezetek véleményét nyilváníthatnak, kérdéseket tehetnek fel, ezen joguk korlátozása képezi alapvetően a közgyűlési rend megsértését. Miután a levezető elnök sértette a tagok jogait, elégedetlenséget, zúgolódást, pro és kontra tapsot váltott ki, ennek a jelenlévők csak nem szavazatukkal tudtak véget vetni. A felperes részletesen kifejtette, hogy amennyiben a közgyűlés rendje olyan mértékben sérült, hogy az kimerítette a fegyelmi vétséget, a jegyzőkönyv nem támasztja alá az alperesi határozatot a tekintetben, hogy ki, milyen mértékben követte el a fegyelmi vétséget. A jegyzőkönyv-hitelesítők megerősítették, hogy a jegyzőkönyv több pontjában - különösen a 8. oldalon - történt tagszervezeti felsorolások nem hangzottak el. Azok utólag kerültek bele a jegyzőkönyvbe és a levezető elnök nem tudhatta, hogy a jelen lévő meghatalmazottak kinek a képviselőjében járnak el, kollektív felelősségre vonásnak nincs helye. A felperes keresetlevelében ezt követően fejtette ki, hogy a fegyelmi határozatok „eljárási és anyagi jogi szabálysértést tartalmaznak” (6. oldal 4. bekezdés).

[79] Mindezekből kitűnik, hogy a felperes keresete azon a tényállításon alapul, hogy a fegyelmi határozatokban leírt fegyelmi vétségek nem valósultak meg. A peres eljárásban nem vizsgálható az alperes törvényes működése, valamint az, hogy az Alapszabály, a Fegyelmi Szabályzat érvényes-e, ezért a felperes nem indított, és nem is indíthatott törvényességi felügyeleti eljárást a keresetlevél benyújtásával, így az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte az ebbéli vizsgáldást. A felperes az ügy ura, aki eldönti, milyen érvényesíteni kívánt jog végett milyen eljárást indít. Jelen peres eljárás kifejezetten a fegyelmi határozatok hatályon kívül helyezésére irányult, a felperes a keresetlevél érdemi részében kifejezetten a sportról szóló 2004. évi I. törvény 14. § (1)-(2) bekezdését jelölte meg azzal, hogy az első- és másodfokú fegyelmi határozatok jogszabálysértők, ezért azok hatályon kívül helyezését kéri. A „jogszabálysértő” fogalom jelen esetben a kereseti kérelmet megalapozó tények értelmezésével kétséget kizáróan arra utal, hogy a felperes tévesen minősítette jogszabálynak a Fegyelmi Szabályzat megsértettnek állított pontjait, valójában azon a tényállításon alapul a keresete, hogy fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartás, mulasztás nem róható a terhére. Az Stv. felperes által megjelölt 14. § (1)-(2) bekezdéséből következik, hogy összességében az Stv. 13-14. §-a szerinti eljárás lefolytatását kívánta. Mindezek ismeretében téves az alperes fellebbezésében kifejtett azon álláspont, hogy ha van lehetőség törvényességi felügyeleti eljárásra, akkor a peres eljárás megindítására nincs mód.

[80] Ugyanezen indokok alapján – áttérve a másodlagos fellebbezési kérelemre – sem a keresetlevél, sem az elsőfokú ítélet indokolása nem tekinthető hiányosnak, mert a felperes azonosítható módon megjelölte azt a vele szembeni, a felperes személye révén kétséget kizáróan felismerhető fegyelmi eljárást, melynek határozataival kapcsolatosan a pert indította, s a perindítás ténybeli és jogi indokait ugyancsak érdemi elbírálásra alkalmas módon előadta. Nem sérült sem a Pp. 2. § (2) bekezdése szerinti rendelkezési elv, az érdemi döntés sem terjeszkedett túl a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátain (Pp. 342. § (1) bekezdés). Az elsőfokú ítélet indokolásának [12] pontja alapján nem kétséges, hogy a sportfegyelmi felelősséget az elsőfokú bíróság az Stv. 12-14. §§-ai és a 39/2004. (III. 12.) Kormányrendelet alapján bírálta el, a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése kapcsán kimondta, hogy az a sportfegyelmi határozat hatályon kívül helyezésére irányuló peres eljárásban is megfelelően alkalmazandó. Ez egyrészt nem azt jelenti, hogy a sportfegyelmi határozat hatályon kívül

helyezésére csak a Ptk. idézett bekezdésében írt jogszabálysértés és létesítő okiratba ütközés esetén van lehetőség, mert az Stv. és a Kormányrendelet, mint lex specialis elsődlegesen irányadó a fegyelmi ügyek elbírálására vonatkozóan. A Ptk. 3:37. §-a a jogi személy szervének, azaz a fegyelmi bizottságnak a határozata tekintetében biztosítja a bírósági felülvizsgálat lehetőségét, annak részletes szabályait pedig az Stv., a Kormányrendelet, az alperes alapszabálya, az FSz. és az Etikai Kódex tartalmazzák. Téves tehát az alperes azon értelmezése, hogy a felperes keresete szerint a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet a felperes kizárólag a Ptk. 3:35-3:37. §§-ai alapján kérte volna elbírálni, ezért az elsőfokú bíróságnak – ugyancsak kizárólag a Ptk. ezen szabályainak alkalmazásával – a keresetet el kellett volna utasítania.

[81] Rámutat továbbá az ítéltábla, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat szó szerint idézte az Etikai Kódexnek a határozatot megalapozó rendelkezéseit, s miután az alperes maga sem vitatta, hogy határozatait – részben – ezen rendelkezésekre alapította, sőt azt sem vonta kétségbe, hogy saját határozata helyesen idézte az Etikai Kódex rendelkezéseit, szükségtelen volt az Etikai Kódex csatolása, mert annak releváns tartalmát az elsőfokú bíróság magából az elsőfokú fegyelmi határozatból megismerhette. A fegyelmi határozatok alapján nem férhetett kétség ahhoz, hogy az alperes Fegyelmi Szabályzata és Etikai Kódexe nem azonos, s ebbéli tévedés magából az elsőfokú ítéletből sem olvasható ki.

[82] A fentiek mellett okszerűtlen, egyebekben pedig teljességgel téves és önkényes a felperes azzal kapcsolatos érvelése, hogy a Ptk. fent hivatkozott rendelkezései diszkriminációt jelentenének a fegyelmi határozatok megtámadására jogosultak körét illetően. Emellett nem tartozik a per érdemi elbírálására az, hogy sportolók, sportszakemberek – általánosságban – jogosultak-e a fegyelmi határozatok megtámadására. A másodfokú fegyelmi határozatot hozó szerv az alperes elnöksége, mint másodfokú fegyelmi tanács volt, így annak vizsgálata a per tárgyánál fogva szükségszerű volt, az ítéltábla tehát az alperes ebbéli aggályait nem osztotta, azok felmerültét okszerűtlennek találta. A Fővárosi Törvényszék hivatkozott ítélete (P.20.363/2017/16.) egy fegyelmi határozat hatályon kívül helyezéséről rendelkezett, s azt a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.280/2017/9. számú ítéletével helybenhagyta, mert az adott fegyelmi eljárást nem szabályszerűen megalakított, háromtagú fegyelmi szerv folytatta le. Így az alperes hivatkozása téves és irreleváns.

[83] Az elsődleges és másodlagos fellebbezési kérelem mellett a harmadlagos, ugyancsak hatályon kívül helyezésre irányuló alperesi kérelem is megalapozatlannak bizonyult. Annak jogi indokaival kapcsolatosan az ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

[84] Az a) pontban írtakkal szemben a keresetlevél nem volt perfelvételre alkalmas, ezért az elsőfokú bíróság azt az alperessel a Pp. 179. § (1) bekezdésében írt felhívás mellett helytállóan közölte. Az alperes érdemi ellenkérelméből kitűnik, hogy a keresetet úgy értelmezte, hogy a felperes kizárólag jogszabálysértést állít, ellenkérelmében jogi érvelését érdemben arra építette fel, hogy a felperes nem jelölte meg az adott jogszabálysértést. Ekként az alperes nem védekezett arra vonatkozóan, hogy a felperes nem tanúsított olyan magatartást, amely fegyelmi vétségnek minősülne. Az elsőfokú bíróság

azonban helyesen értelmezte a felperes ténybeli és jogi érvelését, kérelmein, jognyilatkozatain nem terjeszkedett túl, s miután az alperes előadta mind alaki, mind érdemi védekezését, a professzionális pervitel alapján nem volt olyan kötelezettsége, hogy a Pp. 237. §-a szerint az alperestől egy felperesi tény- és egyben jogállításra vonatkozóan nyilatkozatot nyerjen ki, ezzel – a pártatlanság elvét sértve – elősegítse a pernyertességét.

[85] Miután tehát a felperes állította, hogy nem valósult meg fegyelmi vétség, valamint az Stv. 14. §-ára hivatkozott, az elsőfokú bíróság helyesen járt el azzal, hogy nem a felperes további, téves hivatkozásait vizsgálta – melyek egyebekben a helyes hivatkozások mellett sem eredményezhették a felperes pervesztességét. A Ptk. 3:72. §-a a közgyűlés összehívására és napirendjére vonatkozik, mely legfeljebb azért lehet releváns, mert az alperes közgyűlése volt az az esemény, melynek során az alperes magatartása fegyelmi eljárás tárgyává vált; az Stv. 17. §-ára történt hivatkozás pedig pusztán azért merülhetett fel, mert a felperes sportegyesület (de az alperes nem az). Annak nincs jelentősége, hogy az alperessel szembeni más, azonos tárgyú perekben intézett-e az elsőfokú bíróság hiánypótlási felhívást az adott felpereshez vagy sem. Az Stv. 14. § (2) bekezdése kapcsán az alperes helytállóan adta elő, hogy a keresetet kiterjeszteni nem lehet, de ez nem is történt meg az elsőfokú eljárásban, mert az ítéltábla magát az 1. sorszám alatti keresetlevelet vizsgálta és értelmezte, s annak alapján jutott a fentiekben kifejtett következtetésre.

[86] A b) ponttal kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla megerősíti, hogy a fegyelmi vétség ténybeli hiánya vezetett a kereset elutasításához, a felperes keresete is ezt tartalmazta, így az elsőfokú ítélet sem tartalmazhatott olyan megállapítást, hogy a fegyelmi határozatok mely jogszabályba ütköznek.

[87] A c) és h) pontok vonatkozásában az ítéltábla a fentiekben kifejtett indokait fenntartja, azok megismétlése szükségtelen. Rámutat arra, hogy épp az Stv. 14. § (2) bekezdése biztosítja a bírósághoz fordulás jogát, így a felperes rendeltetésszerű joggyakorlása nem jár az alperesi autonómia jogellenes korlátozásával.

[88] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a d) pont szerint hiányolt anyagi pervezetésre egyrészt a fent kifejtett indokoknál fogva nem volt sem szükség, sem lehetőség, másrészt a felperes tévesen állította fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a felektől eltérően értelmezte az Stv. 14. § (2) bekezdését. Nem utal az elsőfokú ítélet arra sem, hogy az elsőfokú bíróság az Stv.-vel szemben a Ptk-t alkalmazta volna. A Kúria EBH2000. 383 számon közzétett határozata nem fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése tárgyában született, s nem is a 2004. évi I., hanem az 1996. évi LXIV. törvény (régi Stv.) hatálya alatt. Helytálló volt az elsőfokú bíróság hivatkozása az Stv. 20. § (3) bekezdésére, mert aszerint a szakszövetségre az Stv. eltérő rendelkezése hiányában a Civil tv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni. Ez tehát azt jelenti, hogy a sportszervezetekre és országos sportági szakszövetségekre az Stv., a fegyelmi eljárásra a Kormányrendelet szabályait kell alkalmazni, s azon kérdésekre, melyeket ezen jogszabályok nem rendeznek, a Ptk.-t kell alkalmazni, így az egyesületi működés és az egyesület szervei által hozott határozatok megtámadása vonatkozásában is. Az alperes érvelésével szemben az

egyesületekre vonatkozóan azonban nemcsak a Harmadik Könyv Második Részét kell alkalmazni, a Ptk. szerkezetéből adódóan a Harmadik Könyv Első Része a jogi személyekre vonatkozó általános szabályokat tartalmazza, azok elvi kizárása – mint azt az alperes előadta – a törvény téves értelmezését és alkalmazását jelentené.

[89] Az e) pont szerinti érvek ugyancsak nem helytállóak, így e helyütt is utal az ítéltábla arra, hogy maga az elsőfokú fegyelmi határozat tartalmazza az FSz., Etikai Kódex és alapszabály releváns rendelkezéseit, azok tartalmát az alperes nem vitatta – hiszen maga alkalmazta azokat a fegyelmi eljárása során – így a teljes Etikai Kódex csatolása, ismerete szükségtelen volt. Ugyanezen oknál fogva megalapozatlan az f) pontbeli alperesi hivatkozás is, mert maga az alperes alkalmazta eljárása során a 2021 júliusától hatályos FSz-t, az elsőfokú bíróság pedig helytállóan mellőzte az előző FSz. hatályának, tartalmának vizsgálatát.

[90] A g) pontban írtakkal szemben az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte az alperes által indítványozott bizonyítást, mert az kívül esett a per releváns tényein. Az, hogy a felperes milyen motivációból indított pert, más személyek az alperes működésével kapcsolatosan miképpen nyilvánítottak véleményt, ugyancsak közömbös.

[91] Az i) és j) pontok, azaz a sportfegyelmi határozatok végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatosan nem történt eljárási jogszabálysértés, a Ptk. 3:36. § (4) bekezdése szerint a felfüggesztést elrendelő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, az a Pp. 358. § (2) bekezdése szerint jogerőre emelkedett. A Pp. 349. § (3) bekezdése szerint nem tartalmaz indokolást az a végzés, amely ellen külön fellebbezésnek nincs helye, kivéve, ha a Pp. eltérően rendelkezik. A perbeli esetben nem a Pp. 129. §-a szerinti végrehajtás felfüggesztéséről volt szó, mert bírósági végrehajtás nem volt folyamatban, az elsőfokú bíróság határozata a Ptk. hivatkozott rendelkezésén alapult, annak pedig – okszerűségénél fogva is – maradéktalanul megfelelt, mivel a felperes a pénzbüntetés tekintetében részletfizetését kérte, és az alperes által csatolt iratok szerint két részletet teljesített is. Az alperes meghallgatásának mellőzése mellett az adott körülmények okszerűvé teszik a felfüggesztés tárgyában hozott rendelkezést, így az ugyancsak nem ok sem az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, sem annak megváltoztatására. A másodfokú bíróság rámutat, hogy mind a Kúria Pfv.IV.20.153/2015/7., mind a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.255/2017/4. számú ítélete közgyűlési határozat, nem pedig fegyelmi határozat hatályon kívül helyezéséről született, ezért irreleváns.

[92] A fellebbezéssel támadott fegyelmi határozat a másodfokú fegyelmi ügyszám ismerete mellett a felek azonossága alapján kétséget kizáróan azonosítható volt, így a k) pontban foglalt érvelést sem osztotta az ítéltábla.

[93] Az ítéltábla az elsőfokú bírósággal tekintetben is egyetértett, hogy a másodfokú fegyelmi határozatban a felperes terhére rótt magatartások nem alapoznak meg fegyelmi büntetést, az FSz. 4. § (4) bekezdés d) pontja kapcsán pedig egyetértett az elévülés

megállapításával. A másodfokú fegyelmi határozat rendelkező részében hivatkozott FSz. 4. § (3) bekezdés d) pontja szerint a táncsporttal összefüggésben sportfegyelmi eljárás tárgyát és megindításának jogalapját képezi különösen az alperes szabályzatainak megsértése, a (4) bekezdés c) pontja szerint a (3) bekezdés fent hivatkozott d), valamint e) és h) pontjában foglaltakon kívül fegyelmi vétséget követ el az a sportszervezet is, amelyik az alperes céljának megvalósítását és az alperes tevékenységét, a sportág megítélését veszélyezteti. Az alperes alapszabálya a 9. § (1) bekezdése alapján lehetőséget biztosít a közgyűlésen rendezavaró magatartást tanúsító személy eltávolíttatására, amennyiben ez nem történt meg, fel sem merülhet a magatartás egyúttal fegyelmi vétségkénti értékelhetősége; ha pedig az alperes elnöke az adott személyt eltávolíttatta volna, a fegyelmi eljárásra okot adó magatartás kifejtése objektíve kizárt lett volna. Az elsőfokú bíróság így mind ebben a kérdésben, mind tekintetben helyesen foglalt állást, hogy a közgyűlésen történő joggyakorlás, szavazás a tagi jogok rendeltetésszerű gyakorlása abban az esetben is, ha a szavazat nem támogatja az alperes működését érintő kérdésekben történő, a közölt javaslatok szerinti határozathozatalt.

[94] Mindezen okok, valamint a szükségtelenül indítványozott bizonyítás alapján az elsőfokú érdemi döntés megváltoztatásának sem volt helye. A törvényszék 26.P. tanácsa előtt folyt per irreleváns, a felperes keresetindításra vonatkozó motivációja pedig a fentiekben kifejtettek szerint közömbös. Az ítéltábla kiemeli, hogy a 2021. augusztus 1.-i megismételt közgyűlés eseményei kizárólag annyiban képezhették jelen per tényállását, amennyiben azok a felperesnek tulajdonított magatartás megállapíthatóságával kapcsolatosak.

[95] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete a per érdemében helyes, így azt az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[96] A fellebbezés kizárólag a perköltség tárgyában bizonyult részben megalapozottnak, mert a felperesi képviselő a keresetlevél elkészítésére nem 1.200.000, hanem 120.000 forintot számított fel, így az elsőfokú eljárásban felmerült perköltsége a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 300.000 forint. Annak a további, 100.000 forintra történő mérséklése tárgyában az ítéltábla nem találta megalapozottnak a fellebbezést, mert az azonos jogi képviselő által több felperes képviselőjében indított keresetek hasonlósága, de nagyfokú azonossága sem ad alapot valamelyik érintett felperesnek járó perköltség mérséklésére, hiszen mindegyik felperes megfizeti a saját megbízási szerződése szerint járó ügyvédi munkadíjat. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett peranyag mennyisége alapján az ügyvédi munkadíj mérséklésére az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[97] Az ítéltábla nem találta megalapozottnak a felperes fellebbezési ellenkérelmében a perköltséget illetően előadott kifogásokat. Egyrészt maga a felperes is kérhette volna az elsőfokú ítélet kijavítását számítási hiba miatt (Pp. 352. § (1) bekezdés), sőt e vonatkozásban fellebbezést, csatlakozó fellebbezést is előterjeszthetett volna, mindezek hiányában tekintette az ítéltábla az eredményes fellebbezéssel érintett rendelkezés tekintetében részben pervesztesnek a felperest. A felperessel abban a tekintetben sem értett egyet, hogy az elsőfokú eljárásban pernyertessége miatt megillette volna a fegyelmi

eljárásban történt jogi képviselettel felmerült 130.000 forint ügyvédi munkadíj is. Az új Pp. 80. §-a szerint a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is. A fegyelmi eljárás során ellátott jogi képviselet valóban a pert megelőzően merült fel, de nem a jog perbeli érvényesítésével összefüggésben, s a jogi képviselet igénybevétele a felperes önkéntes elhatározásán alapult. Így nem 430.000, hanem 300.000 forint a felperest megillető elsőfokú perköltség összege.

[98] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a perköltségről szóló rendelkezés tekintetében részben megváltoztatta, ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes kérelmére tartott tárgyaláson hozta meg.

[99] Az alperes fellebbezése folytán az 1.340.000 forint perköltség összegét az ítéltábla 300.000 forintra mérsékelte, így a különbözet után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti feljegyzett illetéket az alperes személyes - Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja és (2) bekezdése szerinti - illetékmentessége miatt a Magyar Állam viseli. Az alperes fellebbezése részben eredményes, az ítéltábla álláspontja szerint a másodfokú eljárásban 1/3 részben pernyertesnek tekinthető, így a másodfokú eljárásra érvényesített 300.000 forint ügyvédi munkadíjban álló perköltségből 100.000 forint illeti meg (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés, Pp. 83. § (1)-(2) bekezdés). A felperes ugyancsak az IM rendelet 2. § (1) bekezdésére alapított másodfokú perköltségigénye nem eltúlzott, annak mérséklését az ítéltábla nem tartotta indokoltnak, mivel a felperesnek meg kellett ismernie rendkívül terjedelmes és részletesen kidolgozott jogi érvelést tartalmazó fellebbezést, s arra reflektálnia kellett. A felperest így a 240.000 forint 2/3 része illeti meg, s abba beszámítva az alperesnek járó 100.000 forintot, az alperes 60.000 forint másodfokú perköltséget köteles a felperesnek megfizetni.

Budapest, 2023. április 25.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Bors Csaba s.k.
bíró